A°. 1843. N°. 23.

MAANDAG, 20 MAART.

JE MAINTIENDRAI

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 16 Maart 1843.

(8679) J. S. CONTENT, heeft op heden aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

ADVERTENTIEN.

(7391) De fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen na den 23sten dezer, aan de Crediteuren van de Boedels: THEODORUS BOSMANS, FRANS FELCHTER, PIETER GEESKEN, H. C. ZIETSCH, DAVID RAPHAEL DE MEZA, HERMINA VOETMAN, L. RUIJGERS, Ns. PETRUS MATTHIJS, ANNA CATHARINA MULLER Wed. P. MEIJNE en SARA IE van WOLFF (3e. repartitie,) de hun competerende penningen uitbetalen.

Paramaribo, den 17 Maart 1843.

De fungerende Curators voornoemd,
J. O. N. ENGELBRECHT.
CH. LIONARONS.

(8703) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 24sten Maart 1843, des voormiddags om *half negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De *helft* in den HOUTGROND *HANOVER* cum annexis, gelegen in de *Para Kreek*, ter linkerhand in het opvaren, tusschen de verlatene Gronden *Jagersburg* en *Beaulieu*, alsmede: de *helft* in de PLANTAADJE *DE TWEE KINDEREN*, cum annexis, gelegen aan de rivier *Suriname*, ter linkerhand in het afvaren, tusschen de Plantaad en *Uit en Thuis* en *Geijersvlijt*: aankomende den Boedel wijlen Mr. G. A. VAN DER MEE

Zullende de koop - conditien van af heden, ten kantore van den ondergeteekenden ter *visie* liggen.

Paramaribo, den 20 Maart 1843.

T. M. SCHOTBORGH.

Het Aanslag - register der Contributie pligtigen aan de Schutterij, over dit jaar, van de Commissie tot *Quotisatie*, ontvangen zijnde, en ter *visie* van belanghebbenden, van *heden* af, tot en met den 25sten dezer, bij den Kwartiermeester Eggerde: zoo wordt zulks mits deze bekend gemaakt.

Paramaribo, 20 Maart 1843.

De Kapitein, fung. Kommandant der Schutterij,
D. BENJAMINS.

WIJKMEESTERS der Wijk A., zullen op Donderdag den 23sten dezer, en volgende dagen, de opname doen bij art. 8 der Publicatie van 5 | 6 Maart 1828 (G. B. No. 4.) bepaald.

(8670) Alle degenen welke eenige deugdelijke vorderingen mogten hebben, ten laste van wijlen den Zeer Eerw. en Geleerden Heer JOHANNES VITUS JANSSEN, in leven *R. C. Priester Zendeling en Kapellaan* alhier, worden vriendelijk verzocht hunne rekening in blanco ten spoedigste bij den ondergeteekende in te dienen, ten einde na accoord bevinding, betaling te erlangen.

Paramaribo, den 16 Maart 1843.

J. GROOFF, *R. C. Pastoor*,
Executeur Testamentair.

Tooneel - Genootschap:
THALIA.

DINGSDAG, 21 MAART 1843.

LAZARO, DE VEEHOEDER,
of
MISDAAD EN WRAAK;

Tooneelspel in *vier* bedrijven, met een Voorspel, waarvan de handeling *twintien jaren vroeger plaats heeft* (*in 1842 uit het Fransch vertaald.*

De Secretaris,
(8709) H. F. WESENHAGEN.

(8711) SEQUESTERS in de Plantaadje *Pietersozorg* ½ aandeel, heden bij inschrijving (het hoogste bod gekeurd wordende) te KOOP aan:

Vijftig vaten SUIKER.

De inschrijvings billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof worden aangenomen, tot Dingsdag den 21sten dezer, des morgens ten 10 uren, en aldaar worden geopend, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde uit den Hove.

De Suiker waarvan de monsters ter Griffie te zien zijn, zal binnen *veertien* dagen na de toewijzing moeten worden afgehaald, voor rekening en risico van den Kooper.

Paramaribo, den 15 Maart 1843.

Te Koop:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Domineéstraat*, aankomende den boedel van wijlen Mevrouw J. L. MALMBERG. — Te bevragen bij den ondergeteekende. (8712)

Paramaribo, den 17 Maart 1843.

F. G. PICHOT L'ESPINASSE.

(8715) De Vendumeester A. SALOMONS, zal *HEDEN MORGEN* ten huize van de Heeren BIES & TABAK, verkoopen:

Diverse WINKELWAREN.

En

Op *MORGEN* om 9 uren, ten zijnen huize: PROVISIEN, STUKGOEDEREN, een kist DOEKEN, ZIJDEN PARASOLS, een VEERBED en KUSSENS en een PAARDENHAAR MATRAS.

(8714) Op Maandag den 27sten en Woensdag den 29sten dezer, des namiddags om 4 uren, zal door den Vendumeester A. SALOMONS, ten huize aan de *Keizerstraat*, naast den Heer D. J. PINTO, worden verkocht:

Eene partij naar de *laatste smaak* gewerkte elegante *MEUBELS*, afkomstig van de ten toonstelling van *BRUSSEL*, aangebragt per het Schip *Sophia Maria*, dezelve zijn te bezigtigen van Woensdag e. k. af, tot den dag des verkoops, van 's morgens 8 tot 12 uren.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 15den dezer, de Engelsche Schoener *Wasp*, Kapt. L. Gloudon, van Barbados, hebbende 5 dagen reis.

UITGEZEILD.

Van 's Lands Etablissement van Houtvelling aan de rivier Coppename:

Den 4den, Z. M. Transport-Schip *MERWEDE*, Kapitein Luitenant W. STORT; geladen met 62 stuks diverse Houtwaren, te zamen metende 4373½ kubiek voeten.

Nieuwstijdingen.

(*Uittreksels uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 4 Februarij 1843.*)

FRANKRIJK.

PARIJS, 21 Januarij.

De Kamer der pairs heeft heden, onder den toevloed van eene groote menigte nieuwsgierigen, de beraadslaging over het adres in antwoord op de troonrede voortgezet. De zitting van heden was merkwaardig wegens eene uitvoerige rede van den Heer Guizot, minister van buitenlandsche zaken, welke eenige vorige redenaars, die aan zijn ministerie zwakheid, laauwheid en verwaarloozing van Frankrijks waardigheid en belangen verweten had, omstandig beantwoordde. Ten aanzien van de hoofdkwestie, die der visitatie op schepen, zeide echter de minister zijn antwoord te zullen schuldig blijven tot dat de kamer over de enkele paragrafen van het adres zoude beraadslagen. Wat betreft Egypte, Syrie, en over het algemeen de buitenlandsche politiek der regering, betoogde de minister, dat dezelve nimmer zoo vruchtbaar in gunstige gevolgen geweest was, dat nimmer de naam van Frankrijk buitenslands zoo geacht en geëerbiedigd was als thans. Ten aanzien van Spanje zeide de minister, dat hij geenerlei geloof hechtte aan de geruchten van troonsoverweldiging, welke in omloop gebragt waren. Wanneer het ook waar mogt zijn, dat de betrekking met Spanje op eenen minder vertrouwelijken voet zijn, ja dat Frankrijk eenigermate over Spanje te klagen heeft, is het echter Frankrijks pligt om regt te laten wedervaren aan de mannen, welke er het roer in handen hebben. Frankrijk is dus ten dien opzigte zonder eenige bezorgdheid, ofschoon, voegde de minister er bij, geene

mogenheid maer dat Frankrijk een wakend oog op de regten van Isabella II houdt.

— Uit la Rochelle wordt geschreven:

Te Cognac heeft zich eene wijn-associatie gevormd, met het doel om den goeden naam van den *Cognac-brandewijn* in stand te houden, en ten strengste te vervolgen al degenen, die door vermenging van andere bestanddeelen dezen goeden dunk mogten trachten te verdelgen. Alle achtingwaardige grondeigenaars des lands en bezitters van de beste gewassen maken deel uit van die lofwaardige instelling. De wijn-associatie van Cognac is voornemens om agenten naar buitenslands te zenden, met name naar Holland, om daar betrekkingen aan te knoopen.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 30 Januarij.

De twee Ashantynsche Prinsen, die hier gedurende eenige jaren met zoo veel zorg zijn opgevoed, zijn laatstelijk naar de Goudkust vertrokken, onder geleide van den Heer Freeman, een zendeling, die door den invloed van deze Prinsen eene zendingsplaats te Coomassie hoopt te stichten.

— Blijkens de berigten uit de Vereenigde Staten van 3 Jan., was thans weder het twistpunt met Engeland over het Oregon gebied aan de orde van den dag, en zelfs onder de aandacht van den senaat gebragt door den president, die dit grondgebied wil bezet hebben. Tevens heeft hij de aandacht op den uitslag van den oorlog in China gevestigd en de erkenning van de onafhankelijkheid der Sandwich-eilanden verlangd (waar de Engelschen hunne magt meer en meer hebben uitgebreid.)

— Voor eenige dagen is tusschen Groot-Brittanje en Frankrijk eene overeenkomst gesloten, strekkende om de porto's der brieven te verminderen.

— Laatstleden Donderdag had te Dover een prachtig schouwspel plaats, dat op nieuw van de meesterschap des menschen over de natuur en de vorderingen der kunst getuigde. Eene ontploffing van 18,000 ponden buskruid onder de zee had er plaats, tot wegruiming van de *Round-Down*-rots, die 375 voet boven hoogwaterpeil in zee uitstak. Men had die wegruiming noodig tot het daarstellen van eene waterleiding en eenen onderaardschen gang voor een spoorweg. Het buskruid was aangebragt in drie kamers, aan het einde van zoo vele gallerijen, 300 voet diep. Op 60 tot 70 voeten van de rots werden galvanische batterijen gesteld, en, ten aanzien van eene vrij aanzienlijke menigte, en onder noodige voorzorgen, deze in beweging gebragt. Ten 2 ure had de ontploffing aan den grondslag van de rots plaats; een half uur daarna hoorde men een dof gerommel en spoedig begon de kaaien van de rots uit te zetten, en de 500 vt. breede top begon trapsgewijs te zinken, terwijl de aarde, waaraan zij was vastgehecht, sidderde onder den schok. Er was geene hevige uitbarsting, geen gezigt van vuur, maar zeer weinig rook, geene geweldige splijting van rotsen, maar de langzame, als het ware kalme verdwijning in den afgrond van een rotsgevaarte, dat eeuwen het geweld der wateren en van de orkanen had getrotseerd maakte juist het schouwspel zoo ontzagwekkend. Der menschen kunst had het gevaarte zijnen wortel ontnomen, en het rotsgesteente scheen eene vloeibare stof geworden te zijn zoo onmerkbaar vereenigde het zich met de wateren; eindelijk verdween de laatste punt, en eene donkerbruine, dikke, naar drabbige inkt zweemende stof bedekte nog de zee. — De eerste kreet, die den toeschouwers ontsnapten, was: » Heerlijk, prachtig!" Een luid gejuich en langdurige gelukwenschen aan den ingenieur, die deze onderneming bestuurd had, den Heer Cubitt, volgden. Hierop werden nog eenige proefnemingen met de galvanische batterijen gedaan.

Kapitein RENAUD.

(*Vervolg van No. 22.*)

Nu was het mij duidelijk, wat ik gedaan had, en ik zag onder mij, om mij te overtuigen. Een knaap van ongeveer veertien jaren in Russische vaandrigs uniform lag onder mij. Zijne lange blonde haren waren zoo zacht als zijde en het hoofd hing hem op de borst, als ware hij ten tweeden male zacht ingeslapen. Zijn schoone mond was half geopend, zoo dat men tusschen de teedere lippen twee rijen wonderschoone witte tanden kon zien. De oogen stonden open en ofschoon gebroken, toch zacht en biddende. Ik wilde hem opbeuren, maar mijn gezigt stiet tegen het gevest van mijn degen, die nog in de borst van den knaap stak.

» Was dat ook een vijand! " riep ik smartelijk uit, wierp een' blik op zijnen vader, dien het bloed uit de diepe bajonet-wonde stroomde, en veegde mijzelven het warme bloed van het gelaat, dat mij uit mijne wonde in de oogen liep.

Rondom mij lagen stomme lijken, die door mijne Grenadiers bij de beenen uit de schuur werden gesleept.

Daar trad de Overste binnen. Achter hem soldaten. Buiten hoorde ik aan het stappen en het kletteren der geweren de gansche kolonne. »Bravo riep hij uit," gij hebt schoon schip gemaakt en snel, maar gij zijt gewond."

„ Zie hier, heer Overste!" antwoordde ik, welk onderscheid is er nu nog tusschen mij en een moordenaar?"

„ Ei wat, met vijanden, dat behoort nu eenmaal mede tot ons handwerk."

„ Gij hebt gelijk, heer Overste! Maar zulke dingen kunnen ons tegen het handwerk een afkeer inboezemen! Ik stond op, om mij weder bij mijn Bataillon te vervoegen. Het het ligchaam van den knaap nederzinken, wikkelde het in den mantel zijns vaders, die nog op den grond lag, waarbij mij echter eene Spaansche rotting — deze hier! — hinderde; ik nam dezelve op, en daar ik een' afschuw van mijnen degen gevoelde, die nog in de borst van het onschuldige slagtoffer stak, zoo vermogt ik denzelven niet er uit te trekken en besloot nooit weder een ander wapen dan dezen stok te voeren.

Ik spoedde mij om dit moordhol, dat naar bloed rook, te verlaten, en toen ik de koude nachtlucht gevoelde, werd het mij beter te moede. Mijne wonde begon zijn pijn te veroorzaken. Ik hield een doek voor het gezigt en zocht den wondheeler, om mij pluksel te bezorgen. Mijne Grenadiers waren reeds weder in het gelid getreden; ieder maakte zijne bajonet op het geweer schoon, schroefde den vuursteen vast of laadde op nieuw het geweer. De Sergeant, door den Fourier vergezeld, ging voor de compagnie op en neder, met het stamboek in de hand, en riep de namen af. De Fourier hebbe hem met een eind kaars, dat hij in den tromp van zijn geweer had gestoken. Zoo werd er oogenblikkelijk na het bloedige werk een vreedzaam appel gehouden.

Drie uren daarna begon de vijand het gevecht. In den avond van dien dag hadden wij Rheims veroverd; maar de Bondgenooten maakten zich weinige dagen daarna van Parijs meester."

Hier werd ons gesprek afgebroken door een' onder korporaal, die met geschouderd geweer den Kapitein naderde en rapport bragt over den uitslag eener patrouille, die men in de Rue Poissonière gemaakt had. Men had niets gevonden maar vernomen, dat zich in de Rue St. Denis volkshoopen verzamelden.

» Nu moet ik zelf eens zien, wat het gepeupel daar wil. Vaarwel en vergeet den ringkraag niet; ja nog iets: men kan niet weten, wat er morgen gebeuren. Heb de goedheid en steek dit zakboek met oude brieven en papieren bij u; vorder ik het niet van u terug, dan zult gij wel zoo goed zijn, den geheelen boel te verbranden. Vaarwel!"

Zoo scheidden wij.

Veertien dagen na dit gesprek, dat ik zelfs gedurende de heete dagen der Revolutie niet kon vergeten, trad op zekeren morgen een groot man in eenen blaauwen, gescheurden jas, met een diep litteeken op het gezigt en eene militaire houding, mijne kamer binnen. Ik kende eenen Grenadier van de compagnie der Spaansche Rotting in hem. Ik vraagde naar zijnen Kapitein, en de aandoening van dezen braven krijgsman deed mij bevroeden, dat hem een ongluk overgekomen was. Ik vernam het volgende:

Gedurende den 28sten en 29sten Julij was de Kapitein *Renaud* altijd met zijn Bataillon in de straten geweest. Hij marcheerde voor zijne compagnie, onbekommerd over de hagelbui van steenen van de daken en de geweerschoten uit de vensters, van de balkons, uit de zijstraten. Met zijne Spaansche rotting in de hand zorgde hij met gestrengheid, dat de manschappen gesloten bleven als op de parade; viel er een, dan moest de nevensman dadelijk opsluiten. In den loop van den 28e. was hij met zijne compagnie van het Bataillon gedetacheerd geworden, en bevond zich in den nacht van den 28sten op den 29sten zonder bepaalde orders en zonder zijn bataillon weder te kunnen vinden, op het plein der Bastille. Hier ontving hij tegen den morgen het bevel, met de compagnie naar St. Cloud terug te trekken, en onder weg alle barricaden, die hij mogt vinden, te vernietigen. Dit geschiedde zonder een schot te doen; daar, waar zich de »Spaansche rotting" met zijne compagnie onde, baardige Grenadiers liet zien, daar vond men de barricaden verlaten. Zoo kwam hij voormiddags aan de brug van Jena, en liet hier appel over de compagnie houden. Er ontbraken drie en veertig man.

De manschappen zouden hier een weinig uitrusten. Met stof en zweet bedekt zag de Kapitein naar de nabij zijnde barrières, of niets zijn uittogt uit Parijs belette, en koos de soldaten uit, die als tirailleurs over de omliggende vlakte zich zouden verspreiden, om den weg schoon te houden, en hem den veiligen uittogt te verzekeren. Afgemat lagen de overigen neder en scheenen te slapen. Een kleine knaap van ongeveer veertien jaren speelde in hunne nabijheid met scherven en sloeg er mede op de steenen leuning der burg, die hij al spelende hoe langer hoe meer naderde. Hij was met lompen bedekt en ging blootvoets. De Kapitein wees in dezen oogenblik juist met zijne Spaansche rotting op de hoogten bij Passy en sprak waarschijnlijk met den luitenant over den intesLanen weg. De knaap naderde hem, staarde hem met groote oogen aan, trok plotseling eene groote zadelpistool van onder zijne lompen te voorschijn, hief haar met beide handen op, zonder dat de Kapitein het bemerkte en drukte af. De pistool was op de borst gerigt geweest, maar waarschijnlijk had de knaap het zware vuurwapen niet lang hoog kunnen houden, en het schot trof niet de borst, maar het bovenste gedeelte van het been; de Kapitein viel in eene zittende houding op den grond, en beschouwde, zonder een woord te spreken, met een soort van medelijden den zonderlingen vijand. De knaap stond, nog altijd, de pistool met beide handen vasthoudende als verschrikt en verbaasd over hetgeen hij gedaan had. De Grenadiers stonden sprakeloos op hunne geweren leunende en waren zoo verwonderd over het zonderlinge van het gebeurde dat zij niets tegen den kleinen moord, naar ondernamen. Eenigen beproefden, hunnen Kapitein op te heffen; anderen hielden den jongen alleen bij den arm vast, en bragten hem bij den man, dien hij zoo zwaar gewond had. Hij begon te weenen, toen hij zag, welk ongeluk hij veroorzaakt had, en kon het bloed, dat met geweld uit de wonde stroomde en den witten doek rood verwde, niet zien, want hij viel in onmagt. Men bragt gelijktijdig den Kapitein met den jongen in een klein huis der voorstad Passy, waar zij zich nog bevonden. De Compagnie, door den eersten Luitenant gekommandeerd, was verder naar St. Cloud gemarcheerd, maar vier Grenadiers waren er achter gebleven had en hunne uniformen uitgetrokken en bleven bij hunnen Kapitein, om hem op te passen. Een van hen, en wel die, welke bij mij gekomen was, had bij eenen zwaardveger werk gezocht, dewijl hij dit beroep vroeger uitgeoefend had, en de anderen werkten in daghuur. Wat zij verdienden, brugten zij bij hunnen Kapitein, om hem te beter te kunnen verzorgen. Het been had afgezet moeten worden, maar er was eene hevige wondkoorts bij gekomen, en daar hij zijnen dood voorzag, had hij dezen bode tot mij gezonden.

Ik snelde naar hem.

(*Het slot hierna.*)

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Het gekoperd tweedeks Galjootschip *Anna Maria*, Kapt. D. Steenveld. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het gekoperd tweedeks Barkschip *Catharina*, Kapt. K. M. Hillers. — Adres bij H. Degenhard.

Het gekoperd Brikschip *Triton*, Kapt. J. J. Kiers. — Adres bij J. Gisius. — Sluit ultimo dezer.

Het gekoperd tweedeks Fregatschip *Sophia Maria*, Kapt. A. J. Andresen. — Adres bij L. D. J. van Rommel.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.